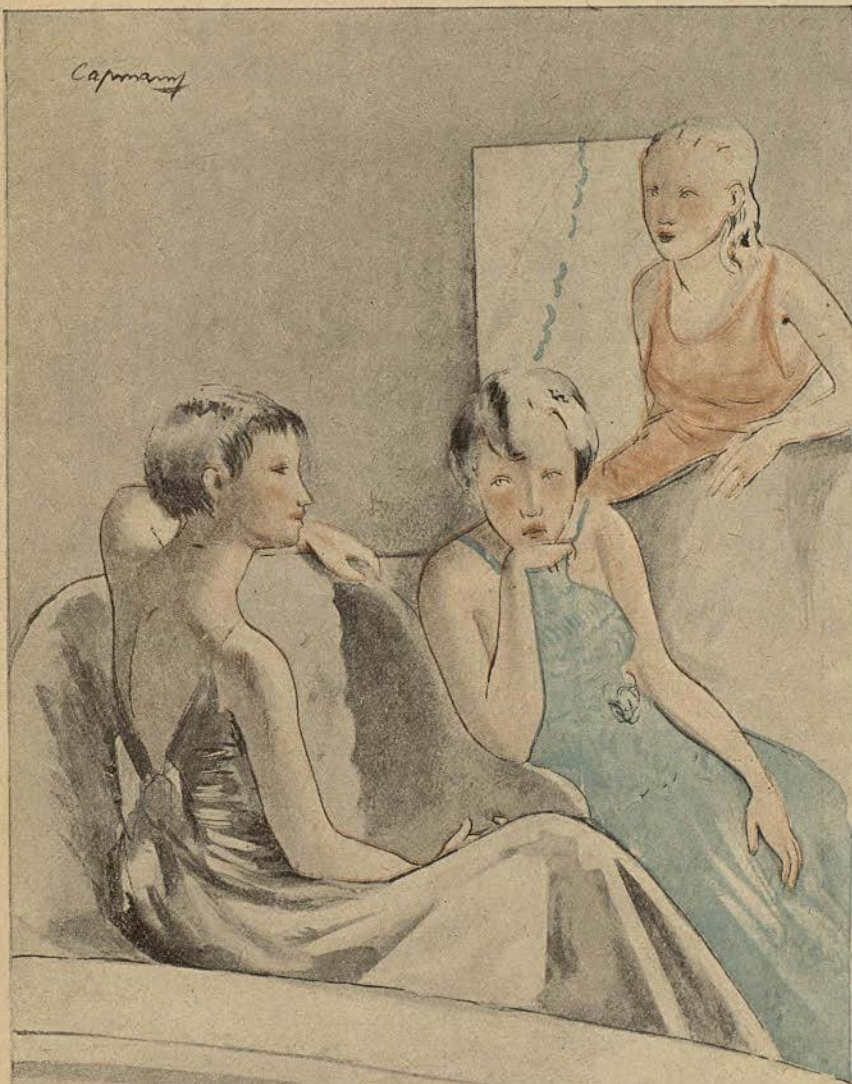

28

Capmany

GRAN TEATRE DEL LICEU Temporada 1932-1933

A la sortida del Liceu
el lloc més elegant és el
SALÓ DORÉ

de la

GRANJA ROYAL

Dancing amenitzat per

“Crazy Boys Orchestra”

i el mague de la guitarra de Hawai

D A N I A L O H A

Restaurant Aeri

El preferit per a obsequiar els vostres familia s i amics

Confort

Sol - Bona taula - Panorames
esplèndids

Gran Saló per a

BANQUETS - BODES - BATEIGS

**COMMEMORACIO DEL 50 ANIVERSARI
DE LA MORT DE RICARD WAGNER**

RECREEU LA VOSTRA OIDA AMB LES BELLES OBRES DE CONCERT DELS GRANS MESTRES, REPRODUIDES PER LA FAMOSA

Orquestra Simfónica de Filadèlfia

SOTA LA DIRECCIO DEL MESTRE LEOPOLD STOKOWSKI

SCHEHERAZADE (Rimsky-Korsakow) - Op. 35. Suite	
«El mar y la nave» I i II parts	A B. 369
«El cuento del Príncipe Kalender» I i II parts	A B. 400
«El cuento del Príncipe Kalender» III part.	A B. 401
«El joven Príncipe y la joven Princesa» I part.	
«El joven Príncipe y la joven Princesa» II part	A B. 402
«Festival en Bagdad» I part	A B. 403
«Festival en Bagdad» II part.	
«La nave naufragada»	A B. 403
DANZA ORIENTAL (Glazounov) - Op. 52, núm. 6	A A. 165
MARCHA del JEFE CAUCASIANO (Ippolitow Iwanow)	A A. 190
EL CAPITAN (Sousa) - Marcha	
STARS AND STRIPES Sousa - Marcha	A A. 190
CUENTOS DE LOS BOSQUES DE VIENA (J. Strauss))	A B. 272
Vals	
DANUBIO AZUL (J. Strauss) Vals	A B. 272
RAPSODIA HUNGARA N.º 2 (Liset) - I i II parts	A B. 277
INVITACION AL VALS (Weber) - Op. 65, I i II parts	A B. 283
DANZA MACABRA (Saint-Saëns) Op. 40, I i II parts.	A B. 422
CARMEN (Bizet)	
«Marcha de los contrabandistas»	A B. 500
«El relevo de la guardia»	
FESTIVAL de PASCUA RUSA (Rimsky-Korsakow) Op. 32)	A B. 575 i
Obertura. I, II, III i IV parts.	
CCRPUS EN SEVILLA (Albéniz, arr. Stokowski)	A B. 576
Suite Iberia, I i II parts	A B. 675

Solament els discos

“La Voz de su Amo”

reproduceixen el cant i la música amb absoluta perfecció

4-7-12

DISSABTE, 4 MARÇ 1933 — A LES 8:30 VESPRE

21.ª de propietat i abonament

1.ª sortida dels cèlebres artistes

Ella Nemethy, Gertrudis Runger, Gotthelf Pistor, Hermann Nissen, Michael Szekely, Eduard Habich, Alfred Bartoliti

1.ª representació del drama líric, en 3 actes, de Ricard Wagner

TRISTANY I ISOLDA

Mestre director: Georges Sebastian

REPARTIMENT

<i>Isolda</i>	<i>Brangània</i>
Ella NEMETHY	Gertrudis RUNGER
<i>Tristany</i>	<i>Kurwenal</i>
Gotthelf PISTOR	Hermann NISSEN
<i>Rei Marc</i>	
Michael SZEKELY	

CAFE - BAR A LA PLANTA BAIXA

COMBUSTIBLE
“PANTERA”

Para Calefacción y
Cocinas Económicas

VENTA
EXCLUSIVA

Compañia
General

de Carbones S.A.

VIA LAYETANA, 19 Pral
TELEFONO 11484

Porcellanes
Richard-Ginori, Copenhague

Cristalls d'Orrefors

Plateria, etc.

PASSEIG DE GRACIA, 90

ESTABLIMENTS URALITA

Porcellanes, Vidres,
Bisuteria, etc.

D A N A

PASSEIG DE GRACIA, 47

Melot, Eduard HABICH; Un mariner i timoner, Alfred BARTOLI-
TIUS; Un pastor, GALLOFRE. Cor d'homes.

Direcció escènica: Otto ERHARDT

Demà, tarda, a les 5: COMIAT dels cèlebres artistes ILKA POPOVA, Georges THILL, Daniel Vigneau, Julien Lafont i Mestre Georges Razigade. Darrera representació de SAMSO I DALILA.

ARGUMENT

ACTE I

Coberta d'una nau.

L'acció es desenrotlla damunt la coberta d'una nau durant la travessió d'Irlanda a Cornualles (Comtat del Sud d'Anglaterra). L'escena representa una tenda muntada amb rics tapissos a la proa de la nau, que serveix de cabina a Isolda. Aquesta, princesa d'Irlanda, és convida pel cabdill Tristany, nebot del rei Marc de Cornualles, en nom del qual ha anat a buscar-la com a promesa esposa del monarca.

PASSEIG DE GRACIA, 47 : URALITA, S. A. : PASSEIG DE GRACIA, 90

ASCENSORS
CALEFACCIONS
VENTILACIONS

F. FUSTER-FABRA

CLARIS, 28

BARCELONA

Ha instal·lat l'ASCENSOR que funciona en aquest Gran Teatre

**MAISON
E. TAPIAS
COIFFEUR
POUR DAMES
PERFUMERIA**

Primers premis en
els concursos in-
ternacionals de Pa-
rís, Londres i Berlín

Preus corrents

CLARIS, 26 :: TELEFON 10327

En alçar-se el teló apareix Isolda descansant en un divan amb el rostre amagat entre els coixins i acompanyada de la seva fidel donzella Brangània. Des d'un dels pals de la nau, un jove mariner, invisible, entona una cançó d'enyorança a l'amada, que deixà a Erin (antic nom d'Irlanda). Isolda, en sentir la cançó, la pren per una burla adreçada a ella i s'aixeca sobresaltada mirant amb esverament al seu voltant. En comunicar-li la serventa que la travessia acabarà aviat, la princesa esclata en un seguit d'imprecacions furioses, invocant els elements perquè es desencadenin i destrueixin la nau, sepultant-la en el mar amb tot el que conté. Debades intenta Brangània consolar-la i descobrir la causa de tan terrible aflicció. Aire! aire! exclama Isolda per tota resposta i ordena d'obrir les cortines que tanquen el fons de la tenda.

Aleshores s'albira la nau en tota la seva extensió fins a la popa. Entorn del pal major hom veu la tripulació asseguda a terra i ocupada a adobar l'eixàrcia; vora el timó, un grup de cavallers i escuders també ajeguts a terra i, separat en darrer terme, hom veu Tristany dret plegat de braços i contemplant consirosament el mar. Als peus del cabdill jeu amb indolència el seu fidel escuder Kurwenal.

Isolda, revelant a la vegada els seus sentiments amorosos per Tristany i el seu enuig davant el menyspreu amb què ell la tracta, fa anar Brangània a donar-li l'ordre de comparèixer immediatament a la seva presència. Però l'heroi refusa, certès i respectuós i allega que no pot abandonar el timó ni un instant, per tal de conduir la nau amb seguretat fins a la terra del rei Marc. La donzella insisteix en l'ordre de la seva mestressa i aleshores s'interposa Kurwenal per a donar amb el consentiment de Tristany, una resposta irònica; i entona un cant d'alegria per la mort que Tristany va donar al guerrer Morold, antic promès d'Isolda. El cant és corejat amb entusiasme per tota la tripulació.

La princesa, irritada més i més davant semblant ultratge, es decideix a revelar a la serventa, que ja ha tornat, la causa del seu infortuni. Heus ací el relat d'Isolda, el coneixement del qual es fa indispensable per a la recta comprensió de l'obra:

En una miserable barqueta, llençada pel mar a les costes d'Irlanda, jeia un home greument ferit i en perill de mort. Isolda acudí a socórrer-lo i ensinistrada per la seva mare en arts màgiques de curació, es dedicà a curar les ferides del desconegut amb unguents i sucs balsàmics. Un dia, tot d'una, Isolda descobrí en

CHASSAIGNE FRERES

EL
NOU
1/4
DE
CUA

que cap a tot arreu

Exposició: CLARIS, 43 - Telèfon 16086

Les faixes MADAME X interpreten la moda

continuament presentem
nous models de
FAIXES ENTALLADES

RAMBLA DE CATALUNYA, 24 - TELEFON 21343

l'espasa del ferit una osca en la qual s'ajustava exactament un tros d'acer que Isolda guardava perquè trobat en la testa de Morold l'hi havien tramès per a testimoniar-li sarcàsticament la mort del seu promès. Isolda llençà un crit terrible en reconèixer aleshores el propi Tristany en aquell miserable que s'amagava sota el nom de Tantris. Va aixecar l'espasa, que encara tenia a les mans, i anava a venjar-se de l'enemic exhaust als seus peus, quan una mirada dolorosa d'aquest, dirigida no a l'arma, sinó als ulls de la donzella, li va infondre una llàstima tan gran que, insensiblement, l'arma li relliscà de les mans.

El guerrer, un cop guarit per complet, va tornar a la seva pàtria jurant eterna gratitud a la seva salvadora. I, per tot pagament, Tristany ha tornat ara a Irlanda, en un gran vaixell, a demanar la mà de la princesa hereva del tron, però no per a ell, sinó per al seu vell oncle, el rei Marc de Cornudalles, tributari de la corona irlandesa.

Enamorada, malgrat tot, de l'heroi altiu, que en lloc de complir la seva paraula va a lliurar-la a un altre home, Isolda es rebel·la en pensar en semblant suplici i invoca abans la mort per a ella i per a qui així la traïx. Brangània intenta en va apaivagar la seva senyora; aquesta li recorda les arts màgiques que havia après de la seva mare i dóna ordre a la serventa de portar-li la caixeta que aquella li havia lliurat en acomiadar-se, plena de metzines i contrametzines per a fer-ne ús en les hores oportunes. D'entre tots els flasconets de la caixeta Isolda esculleix el que conté la metzina més activa: el beuratge de mort.

Els crits de la tripulació, acompanyant la maniobra d'amainar veles, assenyalen que s'acosta el terme del viatge. Per a anunciar-ho es presenta Kurwenal a la tenda i prega a la princesa, de part del patre que es prepari per a ésser presentada al seu futur espòs. Ella li contesta ordenant-li que comuniqui a Tristany la seva negativa, si abans no es presenta a implorar el seu perdó. I mentre l'escudor es dirigeix a trametre la resposta, Isolda, en un nou rapte de furor, s'acomiada de la vida i mana a la serventa que prepari el beuratge abans escollit i que ara ha tret de l'arqueta.

S'obren altra vegada els tapissos del fons i apareix Tristany al llindar de la tenda. La seva actitud muda, barreja d'altívesa i de respecte, es perllonga una llarga estona mentre Isolda, sorpresa d'emoció, se'l contempla en silenci. Ambdós procuren amagar el veritable sentiment amorós que nia en les seves ànimes. Finalment, la filla d'Irlanda blasma la conducta del cabdill i profereix plany i amenaces que són acollits amb respostes fredes i breus. El diàleg creix per moments en força dramàtica fins que Isolda tira en cara al seu rival l'homicidi que s'interposa entre ambdós, la mort del seu promès Morold que ella jurà de venjar i que el culpable encara no ha expiat. Aleshores Tristany es treu l'espasa i la li ofereix perquè es vengui per la seva pròpia mà, clavant-la ferma en el seu pit i no deixant-la caure com antany. Isolda se sent desarmada enfront de la fermesa de l'heroi i li brinda en canvi la pau amb una beguda de reconciliació que li ofereix amb frases iròniques.

Noves exclamacions de joia de la tripulació anuncien la imminent arribada. Ràpidament, Isolda fa un senyal a Brangània perquè li serveixi el consabut beuratge i avançant amb el veire que el conté el presenta a Tristany. Aquest, en sentir les veus de tirar les àncores dóna ordre en contra i acceptant el convit d'Isolda, li pren la beguda de les mans per a portar-se-la als llavis, després de pronunciar amb accents heroics el jurament expiatori. Isolda, disposada a compartir la seva sort, reprèn la beguda i es beu la resta del beuratge.

Ha arribat el moment sublim. Ambdós, corpresos per la més gran intensa i paorosa emoció, romanen llarga estona immòbils, com petrificats contemplant-se

Adquiera V. el
whisky "Johnnie
Walker" con
absoluta confianza,
pues la botella
irrellenable es la
garentia de su
legitimidad.

WHISKY ESCOCÈS
**JOHNNIE
WALKER**
NACIÓ EN 1820. Y SIGUE TAN CAMPANTE.

fit a fit. Llurs rostres es transfiguren i amb llurs gestos passen de l'expressió d'un fred menyspreu de l'amor a la d'una ardent passió amorosa, fins que, finalment, cauen rendits l'un en braços de l'altre.

Entre tant, Brangània es retorça les mans en el sùmmum de la desesperació. Ha volgut evitar la catàstrofe canviant, astuta, el beuratge mortal per un filtre amorós i ara s'adona que només contribueix a la desventura dels amats, perquè els condemna a una vida de dolors sense límits en lloc de la mort redemptora.

Tristany i Isolda no s'expliquen el que els passa. La flama amorosa amagada en llurs cors s'encén amb gran força i ambdós en un apassionat transport proclamen en alta veu la passió que els domina. (Cal tenir present que aquesta amor no neix per art de màgia amb la beguda del filtre, sinó que dimana d'aquella primera i dolorosa mirada descrita per Isolda).

La coberta de la nau és ara plena de cavallers i tripulants que fan senyals d'alegria envers la platja que es veu ja propera, i en ella un turó coronat per un castell. Mentre Kuwenal i Brangània ho comuniquen a llurs respectius senyors, les trompetes del rei anuncien que aquest arriba amb el seu seguici en el moment de caure el teló.

ACTE SEGON

Parc frondós del palau de Marc.

A un costat de la façana de les habitacions d'Isolda, on s'arriba per una escalinata. Junt a la porta, estacada al mur, una antorxa encesa. Nit d'estiu, clara i apacible.

Mentre el rei, amb el seu seguici, marxa de cacera, Isolda espera al jardí l'arribada de Tristany. Les trompes de caça resson enencara assenyalant que la partida reial va allunyant-se.

Brangània exposa a la seva senyora la sospita que aquella sortida improvisada i tan a deshora no sigui més que una estratagema del cortisà Melot, amic íntim de Tristany, que no ha estat correspost per Isolda en les seves pretensions amoroses i vol venjar-se amb el descobriment d'aquesta cita pel rei. Isolda refusa creure semblant sospita i ordena a la serventa que apagni l'antorxa, senyal convingut perquè l'enamorat s'apropi. I veient Brangània perplexa a complir la seva ordre, la pròpia Isolda apaga el flam, llançant a terra l'antorxa amb un gest tràgic, mentre exclama: "Encara que fos aquesta la llum de la meva vida, no titubaria ni un moment a apagar-la". La fidel serventa aterrada puja a la terrassa del castell per tal de vigilar i poder evitar la temuda catàstrofe.

Isolda, a la llum de la lluna fa senyals amb el seu xal per atraure l'adorat. Arriba aquest, impetuós, i ambdós s'uneixen en una abraçada ardorosa. Comença aleshores la grandiosa escena d'amor que ocupa la major part de l'acte. Els amants es lliuren a una meravellosa exaltació poètica i s'admiren de la mútua obcecació que els ha tingut separats tant de temps i de la manera com acaben d'enrunar totes les barreres que s'oposaven a llur felicitat. El diàleg es fa altament simbòlic i és ple d'imatges profundes sintetitzades pels mots *Dia* i *Nit*, que són la clau d'aquesta escena d'amor. El dia és per a ells la imatge del món real amb totes les seves falsedats i vanes aparences; la nit és el regne de l'ombra i del misteri, de la veritat ideal i de l'amor infinit.

Ajuntades llurs ànimes en un sol alè, Tristany i Isolda entonen l'himne inspiradíssim a la nit, majestuosa simfonia que canta els esplendors i les harmonies

MODES

BADIA

Corts Catalanes, 652, 1.

(ascensor)

Telèfon 11625

d'aquell ambient curull de pau poètica i profunda, fins que finalment ambdós amants s'uneixen en el més voluptuós dels èxtasis.

La veu de Brangània des de l'atalaia adverteix per dues vegades que les tenebres de la nit s'aparten per fer pas al nou dia. L'advertiment només serveix per a enardir encara més els enamorats, els quals en albirar la proximitat de l'astre odiós que ha de tornar a separar-los invoquen la mort, en un càntic sublim, com a única solució a tots els obstacles i mentides de la vida i a les futures dolors de llurs ànimes.

La tragèdia es precipita sobtadament. Delatats, en efecte, pel cortisà Melot, els amants són sorpresos pel rei Marc, que es presenta tot d'una amb el seu seguici. El sobirà, ofès en la seva dignitat, foll de dolor, esclata en queixes amargues, motivades, més que per altra cosa, per la traïció del seu nebot. Ni una sola paraula de desdeny llença coontra Isolda (cal observar que del text wagnerià es dedueix, naturalment, que les noces no s'han celebrat encara) i l'únic sentiment que domina al monarca és l'aflicció davant la traïdoria de Tristany, l'ídol de la seva vida.

Aquest, convençut de la seva culpa i no trobant paraules amb les quals defensar-se decideix partir vers la regió del no res, d'on és impossible de tornar. I després de demanar a Isolda que el segueixi, repta el traïdor Melot però sense servir-se de la seva arma, es llença contra la del cortisà, qui el fereix al pit, i cau en braços de Kurwenal mentre el rei conté Melot.

ACTE TERCER

El tràgic drama amorós té el desenllaç a Kareol, lloc de Bretanya on subsisteix, abandonada i entre runes, la hisenda paterna del nostre heroi. El fidel escuder es féu càrrec del cos exànim, després del desafiú i el conduí a la terra natal.

Burg natal de Tristany a Kareol.

Apareix Tristany estès sobre un jaç, a l'ombra d'un tell, a la terrassa de l'enrunada casa pairal. El flabiol d'un pastor que llença a l'aire els sons d'una trista melodia, desperta Tristany del seu són profund i li fa evocar records de la seva infantesa. Entre el deliri, on l'heroi es consum, passen per la seva ment els principals episodis de la seva existència, però totes les dolors passades es fonen en la suprema que origina el martiri de l'absència junt amb l'ànsia ardent de contemplar de nou la imatge de la dona adorada.

Kurwenal, qui no se separa ni un moment del seu costat, tracta de consolar-lo

Què diuen els ocells?

Un llibre de JACINT VERDAGUER

Amb il·lustracions de R. CAMPMANY

DEMANEU-LO

APARATOS AMERICANOS INSUPERABLES

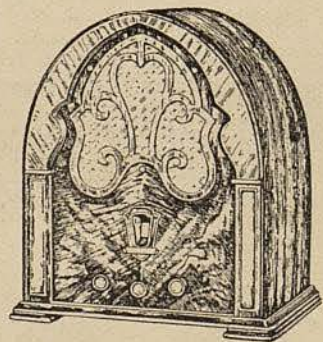
DE
4 A 16
LAMPARAS

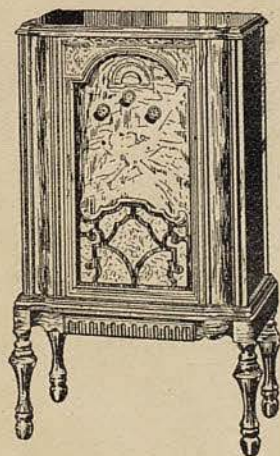
EN CAPILLA
Y
MUEBLE

LOS MEJORES PRECIOS

A
PLAZOS
Y
AL
CONTADO

REPRESENTANTES EXCLUSIVOS:

SOBRINOS DE R. PRADO, S. L.
BALMES, 129 bis - BARCELONA - TELEFON 73727

i li notifica que ha fet anar un missatger a Cornualles a cercar Isolda. La sopor profunda del malalt es transforma aleshores en deliri amorós i li fa albirar en una febril il·lusió l'arribada de la nau que condueix l'objecte de les seves ànsies i l'al·leujament dels seus sofriments. Però novament la trista melodida el pastor, a qui Kurwenal ha posat de guaita per a anunciar l'arribada, el fa tornar a la realitat. Aleshores l'heroi s'abandona a una dolorosa malenconia que creix per moments fins que arriba al paroxisme de la desesperació i el porta a maleir tot el que el reté lligat a la vida.

Al terrible deliri succeeix un nou aplanament d'aquell cos exhaust. Aleshores Tristany, com un il·luminat, té la clara visió dels esdeveniments que s'acosten. Exaltat per la febre, creu en realitat que albira la nau que s'apropa conduint Isolda, impacient per a veure'l i guarir-lo. I, oh prodigi! així és, en efecte. Moments després el flabiol del pastor, canviant de tonada, deixa sentir una joiosa melodia, que és el senyal convingut amb Kurwenal per a anunciar l'arribada de la nau.

En un transport de joia, en albirar la nau sobre el mar, l'escuder es precipita vers el port per a rebre la viatgera i aleshores Tristany, sol i desficiant-se, s'abandona a un suprem deliri que acaba amb les seves escasses forces. En sentir l'estimada que s'apropa arrenca la bena que cobreix la seva ferida mentre en un suprem esforç es llença tambalejant a l'encontre d'Isolda. Arriba aquesta com si pressentís la imminència de la catàstrofe. En efecte, l'heroi cau exànim en els seus braços i pronunciant per darrera vegada el nom de l'estimada, que se li apaga en els llavis, deixa caure el seu cos inanimat. Ella el crida en va, preguntant-li quevisqui encara uns pocs instants per a assaborir la felicitat, però mancant-li també les forces cau sobre el cos de Tristany.

Als pocs moments arriba en una altra nau el rei Marc, qui sortí darrera d'Isolda en companyia de Brangània, Melot i altres cortisans. Kurwenal, amb l'ajuda del pastor i del pilot de la nau que conduí Isolda tanca el pas als nou arribats. S'entaula una lluita durant la qual el fidel escuder mata el traïdor Melot, però Kurwenal és a l'ensens mal ferit traïdorament per un altre del seguici i desplomant-se expira als peus del seu senyor.

Marc, qui enterat per Brangània del secret del filtre, venia a perdonar i a desposar els amants, queda com petrificat davant d'aquell quadro terrorífic. Isolda, en tant, inconscient de la vida que encara li resta, entona en llaor de Tristany l'incommensurable cant de Mort, himne glorificador de tan tristos amors, fins que a la fi, ja transfigurada mor en braços de Brangània i cau sobre del cos de Tristany mentre Marc beneeix solemnement l'epileg d'aquella sublim tragèdia d'amor.

M A I S O N E . T A P I A S

QUAN s'han esgotat els productes de la farmacopea, amb resultat negatiu o deficient, cal recordar-se de

Termes Orion **Santa Coloma de Farnès**

Prodigioses aigües oligometàl·liques, radioactives, les més fluorurades d'Europa

Temporada: Del 15 maig al 21 d'octubre

Ampollarada: A I G U A O R I O N

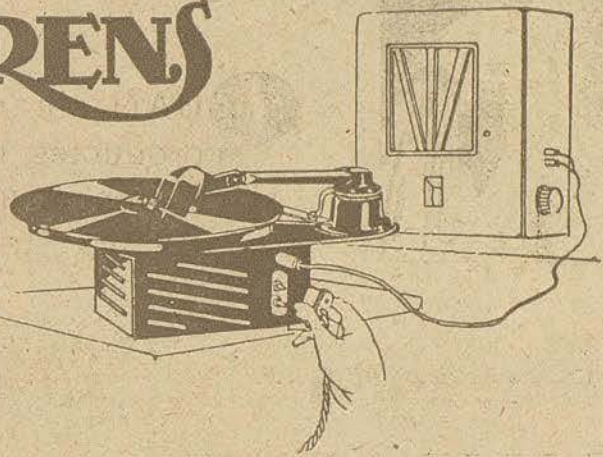
No cal anar a Royat, a Nauheim, ni a cap estació estrangera tenint a Catalunya una riquesa hidrològica excepcional

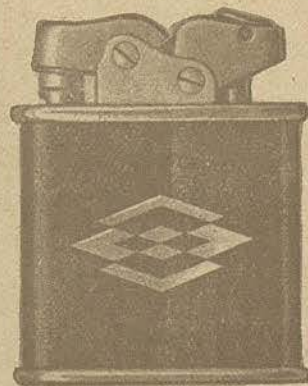
THORENS

Tots els aparells de ràdio, convertits en **RADIO-FONOS**

Super Pick-up
THORENS
amb moviment fono elèctric automàtic

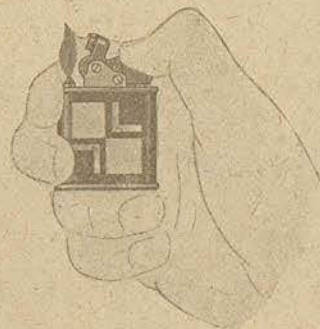

ENCENEDORS THORENS

THORENS

MODELS
1933

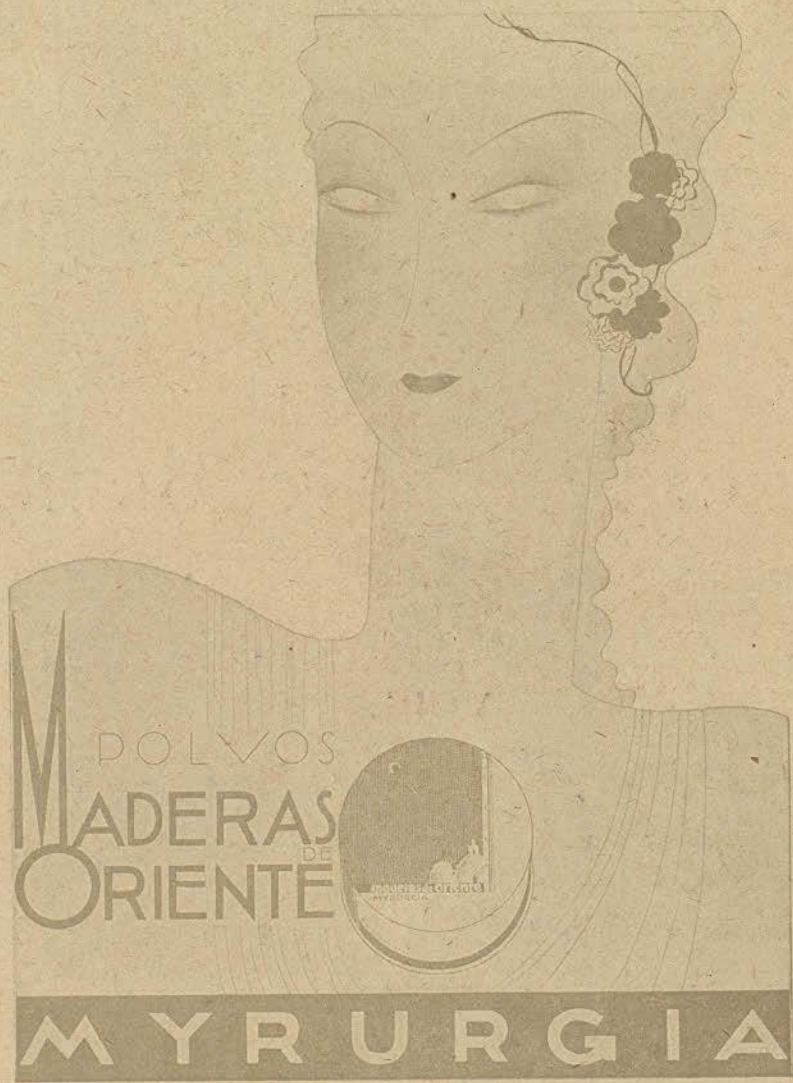

ORIFLAM

Models per a regals col·lectius amb inscripcions especials

AGENT GENERAL PER A ESPANYA:

A. GUARRO - ANGELUS HALL - RAMBLA CATALUNYA, 7 i 9

DOLVOS
MADERAS
DE
ORIENTE

MYRURGIA

Y2056-8

Imprenta - Mallorca 1971

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona